

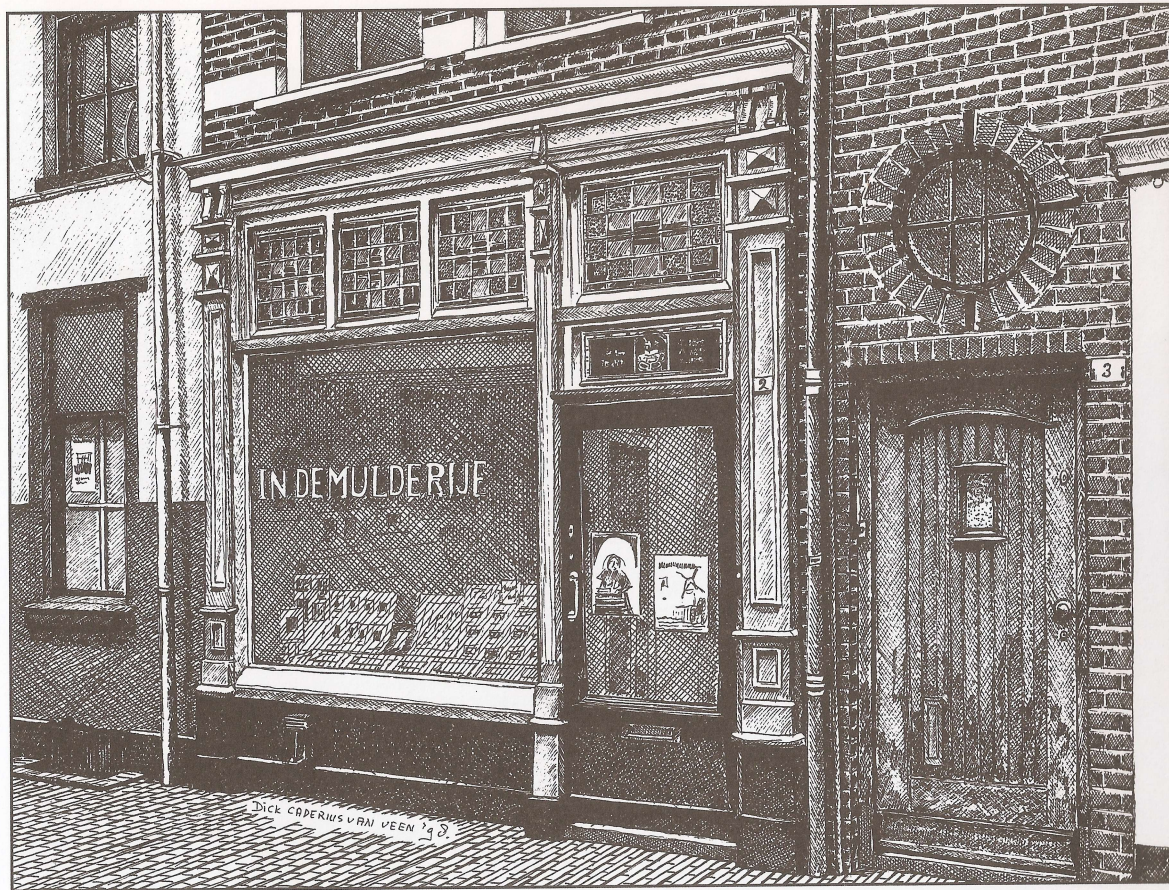
Een nagelaten winkeltje in de Arke Noach

“Harry, ik heb misschien iets voor je”, sprak tekenaar Ger Mulder vanachter zijn tafeltje vol koffiebekertjes en schetsen van boerderijen, kerken en kasteeltjes in zijn winkeltje aan de Arke Noachstraat in de Arnhemse binnenstad. „Wacht even, ik ga even naar boven. Wil je melk en suiker in de koffie? Het staat op tafel.”

Na enig gerommel kwam Ger naar beneden met een stapeltje boeken, oude krantenknipsels, aantekeningen en documenten die hij in stoffige archieven had gevonden. „Ik probeer iets te achterhalen over de geschiedenis van de joodse familie Hiegentlich”, sprak hij temidden van het geknispert van papieren. Hij toonde een vel waarop de contouren van een indrukwekkende stamboom te zien waren. „Hiegentlich. Ze hadden vroeger een koosjer hotel op het station. Totdat ze deporteed werden. Misschien is het iets voor een verhaal. Heel interessant.”

Ger Mulder wist veel van de joodse geschiedenis van Arnhem en van Gelderland. Hij wist ook veel van de geschiedenis van 't Eiland, het schilderachtige netwerk van steegjes in het centrum van Arnhem, waar hij tijdens de jaren tachtig samen met zijn vrouw Anneke een voormalige kapperszaak kocht om er hun winkeltje 'In de Mulderije' te beginnen. Anneke presenteerde er haar kleurige wanddoeken en Ger zijn tekeningen.

De naam van de winkel was een mooie vondst: niet alleen bedoeld als verbastering van Ger's eigen achternaam, maar ook als knipoog naar het

vak van mulder of molenaar en daarmee tevens een verwijzing naar de grootste hartstocht van Ger: het schetsen van oude molens, boerderijen en andere taferelen uit het dorpsleven.

„Heel zijn leven koesterde Ger Mulder een diepe liefde voor het platteland”, schreef collega Henk van Gelder kort na het overlijden van de tekenaar. „Hij was elf toen hij zag hoe de Duitse

bombardementen zijn geboortestad Rotterdam in één klap tot een rokende puinhoop maakten.” Als door een wonder overleefde Ger die ramp, op 14 mei 1940. Daarna mocht hij bijkomen bij familie in de Achterhoek: in Winterswijk en in Vierakker. Hij raakte er verknocht aan het landleven.

De aankoop van het winkeltje in de Arke Noachstraat in Arnhem was een

schot in de roos. Ger dook de geschiedenis van het pand in en ontdekte dat het uit 1853 stamt. „Dat was de Herberg van de Ark van Noach. Het pand werd in 1620 ook beschreven als het huis van Christiaan Bender.” De binnenplaats van het huis liep door tot aan de Koningstraat, waar Bender nog een huis had. De plattegrond van de herberg strekte zich uit over het latere Arke

Noachstraat 2 (In de Mulderije) en 3 ('Galerie Fuchsia' van dochter Jeanet van Ger en Anneke). Duister blijft waarom de herberg in 1784 is verdwenen. Ger had daar wel een theorie over. „Ik denk vanwege alle beroeringen rond de patriotten in die tijd. De magistraat heeft in ieder geval besloten dat de herberg weg moest. Pas veel later, in 1853, toen de spoorlijn naar Arnhem kwam, zat er weer groei in de stad en toen is hier opnieuw gebouwd.”

In die tijd moet de winkel dus ontstaan zijn. Mogelijk dat gaven houten pui van 'In de Mulderije' uit het begin van deze eeuw stamt. Een kruidenierswinkel zat er lang geleden in en daarna diverse kappers, waaronder de befaamde Wim Holtslag. Ger wist later nog te vertellen dat in de bovenwoning van nummer 3 een NSB-er woonde die veel onheil in de buurt heeft aangericht. „Toen Flip, de knecht van Holtslag, een keer op straat over 'een rotmof' sprak, heeft die NSB-er hem direct aangegeven. Flip is daarna nog een tijdje vastgezet”. Onder de NSB-er had uitgerekend de joodse fruithandelaar Simon Bos zijn opslagplaats. Hij en zijn zoon Sally werden op een dag naar Duitsland afgevoerd en keerden nooit meer terug.

Ger sprak er nog wel eens over, als hij de namen en stambomen probeerde te achterhalen van verdwenen geslachten uit de huisjes rondom 't Eiland. „Misschien zit er iets voor jou in”, zei hij dan altijd. Als ik langs zijn winkeltje liep, wierp ik altijd even een blik naar binnen. Om snel de hand op te steken, als ik haast had. Of om aan te kloppen, als ik vragen had. Soms werp ik nog wel eens blik naar binnen. Maar helaas, Ger zit er niet meer....